

**Philippi Servii E Societate Iesv Amicus Fidelis Vsqve Ad
Mortem: Sive Modvs Ivvandi Moribvndos, Ægris, Sanisqve
Perinde Vtilis**

Servius, Philippe

Leodii, 1648

§. Secvndvs. Sæpè de morte ante mortem meditandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60032](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60032)

Domino moriuntur : amodo iam dicit sp̄i-
ritus vt requiescant à laboribus suis : ope-
ra enim illorum sequuntur illos ; ad glo-
riam , nempe , perpetuamque felici-
tatem.

7. Cùm mors sit tam certa , hora
verò tam incerta ; petat à circumstan-
tibus , quomodo audeamus nobis lon-
gam vitam polliceri , & ea spe decepti,
vitæ melioris curam studiumque de-
ponere ? bene profectò , vt omnia , Di-
uus Hieronymus : Indignus est nomi-
ne Christiani , qui in eo statu vult vi-
uere , in quo nolleth mori . Proinde , se
quisque examinet , videatque diligen-
ter , ecquid sit in interiori animæ do-
mo , quod abesse vellet , si mors ipsa
iam pro foribus staret : Erit Epilogi
instar , verum istud ac salutare Philo-
sophorum pronunciatum .

§. SECUNDVS.

*Sæpè de morte ante mortem
meditandum.*

VIdetur optimo Dei , naturæque
consilio factum esse , vt homo ,
quotidie ,

quotidie, velit nolit, quodammodo cogatur mortis suæ meminisse, cuius imaginem ante se continenter expressam habet. Dic amabo, mi homo, quid est somnus, cui quotidie libenter iuxta ac liberaliter indulges? nonne imago mortis? caue neges, ne tibi stulti non men accersas: quid lectus, ubi, quasi in tumulo absconderis? nonne imago tui sepulchri? quid stragula, quibus, cadaueris instar, obuolueris? nonne prænuncia sunt linteoli tui feralis?

Accedat ergo homo ad cor altum, & Ps. 61.
quod ruditer natura præfigurat, altiori mentis indagine perscrutetur.

Sedebit solitarius, inquit Propheta, & Thren. eleuabit se super se. Non aberit pretium operæ: nam si fabricando fabrisimus, hoc, ut spero, meditando sæpè de morte consequemur, ut cum serio obeunda aduenerit, perite magis ac salutariterobeatur. Semper morere, inquietabat ille, ut mortuus semper viuas. Faciebat id D. Paulus, vnde ad Corinthios. Quotidie morior.

15.

K 5

Et

Et nos, quibus incumbit semel dū.
taxat reapse mori, moriamur s̄epiū,
imaginatione, id est, mortem nobis
quasi præsentem constituamus; & quo-
modo excipienda obeunda que sit, se-
dula mentis cogitatione pertractemus.
Indignabatur olim Hieronymus, vn-
dique magistros accersiri, à quibus,
omnes ferè artes addiscerentur, do-
ctrinam verò Christianam, ita passim
ab omnibus neglegi, ut de magistris
consulendis ne cogitaretur quidem.
Idem queri possit de neglectu Artis
bene moriendi, & *hinc illæ lacrymæ;* idè
scilicet, tam inuisa mors, tamque ter-
ribilis existimatur; haud dubiè futura
gratior, aut saltem minus terribilis, si
frequenti meditatione magis familia-
rem illam nobis faceremus.

Haud difficulter artem illam exer-
cemos, cuius experimentis crebriori-
bus habitum iam nobis comparaui-
mus.

Concedunt in campum qui ad bra-
rium adspirant, ibiisque equos suos sur-
sum, deorsum, dextrorum, sinistrorum,
quaqua versum denique infle-
xunt,

etunt, ac gyros mille conficiunt, ut, ubi in equestri palæstra diu multumque prolusserint, auratam tandem gemmam (quod est equestris decurcionis præmium) facilius assequantur.

Ita solent & qui artis cuiusuis specimen aliquod singulare edere statuunt, non ante id faciunt, quam multis experimentis in tyrocinio, industriam suam magistro artis probauerint. Et nos, priusquam artis bene moriendi solemne documentum, & quasi professionem edamus (*periculosa plenum opus aleæ*) in precedentibus experimentis, toto vitæ nostræ tyrocinio utiliter admodum exercebimus; ita enim fiet ut bene morientium ius, ac prærogatiuam nanciscamur, inque eorum collegium ac ordinem, in celum, inquam, Deo Agonotheta allegamur.

Quid porrò restat, nisi ut mortuo sepultoque Epitaphium componatur?

§. TER.